

[Hanne Andersen]

enighed kan gøre os umage med at finde frem til en etik på disse områder.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg skal først gøre et par ganske korte bemærkninger om forsøgene med fostre, befrugtede æg og forbindelsen over til abortdebatten. Jeg nåede slet ikke at blive færdig med det i min første omgang og kan naturligvis heller ikke nå det her.

Jeg har i diskussioner, som jeg har haft rundt omkring i landet om dette emne, været ude for læger, som har sagt følgende: ja men hvis I ikke vil have, at vi går ind på befrugtede æg, at vi ikke må destruere dem, at vi helt skal holde fingrene fra dem, så må I være klar over, at der vil komme en lægereaktion for så vidt angår det at foretage aborter; så vil vi fortælle, hvor ubehageligt det er for os, hvor belastende det er psykisk og for vor moral, vor etik, at foretage noget sådant.

Vi kan godt tage det ad notam, men jeg synes ikke, vi skal lade os skræmme af det; vi bliver nødt til at foretage en afvejning. Jeg vil alt andet lige mene, at retten til liv og det krav om beskyttelse mod indgreb, som et foster har for så vidt angår et normalt svangerskab, må falde på et tidligere tidspunkt, når det drejer sig om laboratoriesituationen, hvor der altså er tale om et befrugtet æg. Der er ikke den samme interessekonflikt, og der er ikke det samme berettigede krav i den situation, som når der er tale om et normalt svangerskab, hvor man godt kan sige, at det er kvindens krav om at bestemme over egen krop, som får prioritet fremfor fosterets interesse i at få lov til at blive født.

Jeg var meget tilfreds med at høre det, som fru Alice Faber refererede fra sin gruppe, nemlig at man hos SF åbenbart var indstillet på at foretage en vis jævnføring. Der var nogle af medlemmerne, sådan måtte jeg forstå det, der mente, at man kunne jævnføre de første 14 dage i laboratoriesituationen med situationen ved det normale svangerskab, hvor man siger, at abort kan foretages i de første 12 uger eller 3 måneder, altså at der kan være en vis parallelitet dér. Det var måske noget, man kunne lade sig inspirere af.

Jeg vil dernæst gøre et par bemærkninger om sammensætningen af det råd eller den kommission, der har været talt noget om, og allerførst fastslå, at jeg synes, vi skal passe på ikke at glemme de internationale aspekter

i denne sag. Dette er jo ikke en rent dansk problemstilling. I folketinget beskæftiger vi os naturligvis med det inden for vore grænser, men det er et globalt emne. Jeg håber meget, at man fra regeringens side vil fortsætte lige så aktivt, som man har gjort indtil nu, med at deltage i den særlige ad hoc-ekspertkomité, som er dannet under Europarådets ministerkomité, hvor man viderebehandler den anbefaling, den rekommandation, som jeg foreslog, og som vi vedtog i enstemighed i januar 1982. Jeg mener, det er af stor betydning, at vi fastholder denne parallelitet i udviklingen ikke alene i de europæiske lande, men også meget gerne til anden side. USA er med som observatør i denne gruppe.

Jeg synes, at den model, som man her har bevæget sig ind på fra socialdemokratisk og radikal side, bryder med traditionerne. Jeg har uden held prøvet på at komme i tanke om andre tilfælde, hvor vi kan sige, at der oprettes et råd eller en kommission, eller hvad det nu er, helt uafhængigt af en regering. Socialdemokratiets model forekommer mig nærmest at være en hybrid, hvis jeg må bruge det udtryk, for det er folketinget, der skal nedsætte det, men derudover skal kommissionen fremkomme med forslag til eventuel lovgivning over for den minister – det vil sige uden om folketinget – som det pågældende område henhører under. Det synes jeg er en mærkelig konstruktion, men jeg er meget indstillet på, at vi kan drøfte disse ting nærmere. Jeg synes, det må være ganske vigtigt, at vi har en minister, som vi kan lægge den ene og den anden opgave på, og det var sådan set den opgave, som indenrigsministeren påtog sig før. Det er rart at have en, man kan sende i byen, en, man kan skubbe til, når det er nødvendigt.

Alice Faber (SF):

Ministeren nævnte de problemer, der var, når man skulle definere, hvilke normer der lå til grund for de forskellige beslutninger, og hr. Bjørn Elmquist kom også ind på det i forbindelse med det, jeg sagde var begyndt at smuldre for mig, nemlig den frie abort og retten til at lave forsøg på fostre i de første 14 dage, og på den debat, vi har haft i SFs gruppe.

Vi er en del, der, selv om vi går ind for fri abort, stadig væk har problemer med tanken